

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ НАУК

МАУП

Кафедра політології та журналістики

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор навчально-наукового
інституту психології
та соціальних наук

С.С. Корсакевич

28 серпня 2025 р.

Схвалено на засіданні кафедри
політології та журналістики
Протокол № 1 від 28 серпня 2025 р.
Завідувач кафедри політології та
журналістики

С.С. Бойко

(підпис)

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

спеціальності: С2 «Політологія», С7 «Журналістика»
(шифр і назва спеціальності)

освітнього рівня бакалавр
(назва освітнього рівня, ОКР)

освітньої програми: Політологія та журналістика
(шифр і назва освітньої програми)

Київ, МАУП-2025

Розробник силябусу навчальної дисципліни:

Бойко Світлана Станіславівна, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології та журналістики

Викладач:

Бойко Світлана Станіславівна, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології та журналістики

Силябус розглянуто і затверджено на засіданні кафедри політології та журналістики
(протокол № 1 від 28 серпня 2025 р.)

Завідувач кафедри _____ *С.С. Бойко*
(підпис)

Силябус погоджено з гарантом (керівником) освітньої програми 061
Журналістика
(назва освітньої програми)

28 серпня 2025 р.

Керівник (гарант) освітньої програми _____ *Г.Я. Холод*
(підпис)

Силябус перевірено
29 серпня 2025 р.

Заступник директора _____ *Є.О. Іщенко*
(підпис)

Пролонговано:
на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____;
на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____;
на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____;
на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № ____.

Загальна інформація про навчальну дисципліну

Назва навчальної дисципліни	Історія журналістики
Шифр та назва спеціальності	061 Журналістика
Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти
Статус дисципліни	обов'язкова
Кількість кредитів і годин	4 кредита/120 год. Лекції: 40 год. Семінарські заняття: 28 год. Самостійна робота студентів: 52 год.
Терміни вивчення дисципліни	2-й семестр
Мова викладання	українська
Вид підсумкового контролю	іспит
Сторінка дисципліни на сайті	https://maup.com.ua/

Загальна інформація про викладача. Контактна інформація

<i>Бойко Світлана Станіславівна</i>	
Науковий ступінь	Кандидат політичних наук
Вчене звання	доцент
Посада	Доцент кафедри політології та журналістики
Дисципліни, які викладає НПП	Вступ до спеціальності журналістика, історія журналістики, розслідувальна журналістика, телевиробництво та радіовиробництво
Напрями наукових досліджень	Етичні аспекти журналістики, журналістська діяльність у сучасних медіа, історія журналістики, політичний аспект медіа, пропаганда.
Посилання на реєстри ідентифікаторів для науковців	ORSID 0009-0002-0524-7355
<i>Контактна інформація викладача:</i>	
E-mail:	Boykosvetlana68@gmail.com
Контактний тел.	+380961636888
Телефон кафедри	73-98
Портфоліо викладача на сайті кафедри/Інституту/Академії	https://maup.com.ua/ua/pro-akademiyu/instituti/imvsn/kafedra-zhurnalistiki/holod-oleksandr.html

Анотація курсу. Навчальна дисципліна «Історія журналістики» спрямована на формування у студентів системного уявлення про історичний розвиток журналістики як важливого соціального інституту, що забезпечує функціонування інформаційного простору суспільства. У курсі розглядаються основні етапи становлення світової та української журналістики, розвиток друкованих, аудіовізуальних та цифрових медіа, еволюція журналістських жанрів, професійних стандартів та функцій засобів масової інформації. Особлива увага приділяється виникненню періодичної преси в Європі, розвитку журналістики у США, формуванню української національної преси, становленню радіо і

телебачення, трансформації медіасистем у ХХ-ХХІ століттях, а також впливу політичних, соціальних та технологічних факторів на журналістику. У результаті вивчення дисципліни студенти отримують знання про історичні передумови сучасних медіапроцесів, вчать аналізувати розвиток журналістики в різних країнах, розуміти роль медіа у формуванні громадської думки та демократичного суспільства, а також застосовувати історичний досвід у сучасній журналістській практиці.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Історія журналістики» є закономірності виникнення, становлення та розвитку журналістики як соціального інституту, історичні етапи формування світової та української преси, радіо, телебачення і цифрових медіа, еволюція журналістських жанрів, професійних стандартів і функцій журналістики в різні історичні періоди, а також роль медіа у політичному, культурному та суспільному розвитку.

Дисципліна охоплює історію журналістики від перших періодичних видань Європи до сучасних мультимедійних платформ, включаючи особливості розвитку журналістики в Україні, США, країнах Західної Європи та світу.

Мета викладання навчальної дисципліни «Історія журналістики» – дослідити джерела виникнення та шляхи розвитку засобів масової інформації різних країн світу і таким чином допомогти студентам отримати комплексне уявлення про світову та українську журналістику як багатоплановий та динамічний феномен.

Завдання навчальної дисципліни «Історія журналістики»

У результаті вивчення курсу студенти-журналісти повинні:

- висвітлити основні віхи розвитку ЗМІ країн Заходу, Сходу, Америки, Азії та Африки від найдавніших часів до сьогодення;
- розглянути проблему періодизації становлення українських та світових ЗМІ;
- дослідити еволюцію основних видів видань і окремих жанрів журналістики;
- проаналізувати специфіку, історію та сучасність світових шкіл журналістики;
- окреслити основні перспективи розвитку ЗМІ, виходячи з відомостей про їхню історію.

Передреквізити дисципліни

Для вивчення навчальної дисципліни «Історія журналістики» студенти потребують базових знань зі спеціальності, оскільки це вступний курс про майбутню професію, тому новий понятійний апарат ми вивчатимемо впродовж семестру. Для успішного опанування дисципліни студенти повинні мати базові знання з таких курсів: «Вступ до спеціальності «Журналістика»», «Теорія масової комунікації».

Постреквізити. Знання з навчальної дисципліни «Історія журналістики» можуть бути використані при вивченні таких дисциплін як «Теорія журналістики», «Теорія масової комунікації», «Практикум із журналістської майстерності», «Тренди сучасної журналістики та PR», «Журналістика даних», при проходженні здобувачами переддипломної практики та підготовці кваліфікаційної роботи.

Навчальна дисципліна «Історія журналістики» забезпечує формування студентами загальних і спеціальних компетентностей та набуття результатів навчання, визначених освітньо-професійною програмою «Журналістика» а саме:

Програмні компетентності

Інтегральна компетентність (ІК)		Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі професійної діяльності із поглибленим рівнем знань та вмій інноваційного характеру, достатнім рівнем інтелектуального потенціалу для вирішення проблемних професійних завдань у певній соціально-комунікаційній сфері/медіагалузі
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 01.	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.
	ЗК 02.	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
	ЗК 03.	Здатність бути критичним і самокритичним.
	ЗК 04.	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

	ЗК 05.	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
	ЗК 06.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
	ЗК 07.	Здатність працювати в команді.
	ЗК 08.	Здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями.
	ЗК 09.	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
	ЗК 10.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
	ЗК 11.	Здатність спілкуватися державною мовою.
	ЗК 12.	Здатність спілкуватися іноземною мовою.
Спеціальні (фахові) компетентності (ФК)	СК 1.	Здатність застосовувати знання зі сфери соціальних комунікацій у своїй професійній діяльності.
	СК 2.	Здатність формувати інформаційний контент.
	СК 3.	Здатність створювати медіапродукт.
	СК 4.	Здатність організовувати й контролювати командну професійну діяльність.
	СК 5.	Здатність ефективно просувати створений медійний продукт.
	СК 6.	Здатність до провадження безпечної медіадіяльності.
Результати навчання (згідно з матрицею відповідності результатів навчання освітньої програми)	ПР 1.	Пояснювати свої виробничі дії та операції на основі отриманих знань
	ПР 2.	Застосовувати знання зі сфери предметної спеціалізації для створення інформаційного продукту чи для проведення інформаційної акції.
	ПР 3.	Оцінювати свій чи чужий інформаційний продукт, інформаційну акцію, що організована й проведена самостійно або разом з колегами.
	ПР 4.	Виконувати пошук, оброблення та аналіз інформації з різних джерел.
	ПР 5.	Використовувати сучасні інформаційні й комунікаційні технології та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних завдань.
	ПР 6.	Планувати свою діяльність та діяльність колективу з урахуванням цілей, обмежень та передбачуваних ризиків.
	ПР 7.	Координувати виконання особистого завдання із завданнями колег.
	ПР 8.	Виокремлювати у виробничих ситуаціях факти, події, відомості, процеси, про які бракує знань, і розкривати способи та джерела здобування тих знань.
	ПР 9.	Оцінювати діяльність колег як носіїв прав і обов'язків членів суспільства, представників громадянського суспільства.
	ПР 10.	Оцінювати діяльність колег з точки зору зберігання та примноження суспільних і культурних цінностей і досягнень.
	ПР 11.	Вільно спілкуватися із професійних питань, включаючи усну, письмову та електронну комунікацію, українською мовою.
	ПР 12.	Вільно спілкуватися із професійних питань, включаючи усну, письмову та електронну комунікацію, іноземною мовою.
	ПР 13.	Передбачати реакцію аудиторії на інформаційний продукт чи на інформаційні акції, зважаючи на положення й методи соціальнокомунікаційних наук.
	ПР 14.	Генерувати інформаційний контент за заданою темою з використанням доступних, а також обов'язкових джерел інформації.
	ПР 15.	Створювати грамотний медіапродукт на задану тему, визначеного жанру, з урахуванням каналу поширення чи платформи оприлюднення.
	ПР 16.	Планувати свою роботу та роботу колег, спрямовану як на генерування інформаційного контенту, так і створення медіапродукту, а також його промоцію.
	ПР 17.	Розміщувати оперативну інформацію про свій медіапродукт на доступних інтернет-платформах.
	ПР 18.	Використовувати необхідні знання й технології для виходу із кризових комунікаційних ситуацій на засадах толерантності, діалогу й співробітництва

Зміст навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин, зокрема:			Методи навчання/методи оцінювання
		Лекції	Семинарські заняття	Самостійна робота	
Змістовний модуль 1					
Тема 1	Усні та письмові форми масової комунікації Стародавньої Греції та Риму	2	2	2	<p>Методи навчання: У процесі викладання дисципліни застосовуються традиційні та інноваційні методи навчання, спрямовані на формування у студентів системних знань з історії розвитку журналістики у світі та в Україні, а також розвитку аналітичного мислення, навичок роботи з джерелами та медіатекстами.</p> <p>1. Словесні методи навчання лекція (інформаційна, проблемна, лекція-дискусія); пояснення та коментар викладача; розповідь із використанням історичних прикладів; бесіда за темою заняття; обговорення історичних медійних подій.</p> <p>2. Наочні методи демонстрація презентацій, схем, таблиць; використання архівних газет і журналів; перегляд фрагментів документальних фільмів про журналістику; робота з фотодокументами, плакатами, історичними матеріалами; аналіз ілюстративних матеріалів із медіаархівів.</p> <p>3. Практичні методи аналіз історичних газетних та журнальних публікацій; робота з першоджерелами (архівні тексти, маніфести, статті); підготовка рефератів і повідомлень; написання есе з історії журналістики; виконання практичних завдань з аналізу медіатекстів різних епох; підготовка презентацій про відомі видання та журналістів.</p> <p>4. Дослідницькі методи контент-аналіз історичних медіа; порівняльний аналіз розвитку журналістики в різних країнах; робота з науковою літературою; підготовка міні-досліджень; індивідуальні навчально-дослідні завдання.</p> <p>5. Інтерактивні методи навчання дискусії та дебати; робота в малих групах; кейс-метод (аналіз історичних медійних ситуацій); мозковий штурм; рольові ігри (редакція газети різних історичних періодів).</p> <p>Методи оцінювання: усний контроль (усне опитування, оцінювання участі в дискусіях, інших інтерактивних методах навчання); письмовий контроль (контрольні, самостійні роботи, реферати); тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); метод самоконтролю та самооцінки; оцінювання кейс-завдань.</p>
Тема 2	Рання християнська публіцистика як форма ораторського мистецтва	2		2	
Тема 3	Публіцистика західноєвропейського Середньовіччя та Відродження	2	2	2	
Тема 4	Доба Відродження та Реформації у журналістському становленні	2		2	
Змістовний модуль 2					
Тема 5	Становлення та розвиток журналістської справи в Німеччині	2	2	2	
Тема 6	Великобританія та її історія розвитку журналістики	2		2	
Тема 7	Французька журналістика: зародження, становлення, розквіт	2	2	2	
Тема 8	Журналістика США	2		2	
Тема 9	Країни Північної Європи та їх розвиток журналістської справи	2	2	2	
Змістовний модуль 3					
Тема 10	Зародження української журналістики, її джерела та особливості	2	2	2	
Тема 11	Харківська журналістика 1810-1820-х років	2		2	
Тема 12	Альманахова журналістика в Україні	2	2	2	
Тема 13	М. Максимович та А. Метлинський як представники видавничо-журналістської діяльності в Україні	2	2	2	
Тема 14	Москвофільська періодика	2		2	
Змістовний модуль 4					
Тема 15	Народовська журналістика	2	2	4	
Тема 16	І. Франко – видатна постать українського письменства та публіцистики, видавничої справи	2	2	4	
Тема 17	Діяльність М. Драгоманова як видавця, його роботи і альманахи, та їх вплив на розвиток журналістики в Україні	2	2	4	
Тема 18	Початок ХХ ст: історія України та розвиток журналістики	2	2	4	
Тема 19	Період II Світової Війни та після нього: відбиток на Україні та на журналістиці	2	2	4	
Тема 20	Розвиток журналістики в незалежній Україні	2	2	4	
<i>Модульна контрольна робота</i>					
Всього:		40	28	52	
Форма контролю: іспит					

Зміст самостійної роботи здобувача освіти з навчальної дисципліни «Історія журналістики» передбачає підготовку до аудиторних занять шляхом опанування матеріалів лекції, вивчення базової і додаткової літератури, періодичних видань, інтернет-джерел та журналістської й політологічної практики, виконання практичних завдань (написання рефератів, аналіз проблемних ситуацій, підготовка результатів власних досліджень до виступу на конференціях, участь у конкурсах наукових робіт, підготовці й публікації наукових статей, тез тощо) протягом семестру; самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни; підготовку доповідей і презентацій за тематикою практичних занять; переклад іноземних текстів установлених обсягів; виконання індивідуальних завдань; підготовку до усіх видів контролю, зокрема модульних контрольних робіт і підсумкової атестації.

Зміст самостійної роботи здобувача освіти визначається робочою програмою навчальної дисципліни конкретної навчальної дисципліни, методичними рекомендаціями для завданнями та рекомендаціями викладача.

Технічне обладнання та/або програмне забезпечення. В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, бібліотека, мультимедійний проектор і комп'ютер для проведення лекційних та семінарських занять з елементами презентації. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

Форми методи контролю. Контроль успішності здобувачів освіти поділяється на поточний і підсумковий (семестровий).

Поточний контроль здійснюють під час проведення практичних, лабораторних і семінарських занять, метою якого є систематична перевірка розуміння та засвоєння теоретичного навчального матеріалу, уміння використовувати теоретичні знання під час виконання практичних завдань тощо. Можливості поточного контролю є надзвичайно широкими: мотивація навчання, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, диференційований підхід до навчання, індивідуалізація навчання тощо.

Форми участі студентів у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- виступ з основного питання;
- усна доповідь;
- доповнення, запитання до того, хто відповідає;
- систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань;
- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття;
- аналіз законодавства та монографічної літератури;
- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо);
- підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів;
- самостійне опрацювання тем;

Контроль успішності здобувачів освіти поділяється на поточний і підсумковий.

Методи поточного контролю: усний контроль (опитування, бесіда, доповідь, повідомлення тощо); письмовий контроль (контрольна робота, реферат, виклад матеріалу на задану тему в письмовій формі тощо); комбінований контроль; презентація самостійної роботи; спостереження як метод контролю; тестовий контроль; проблемні ситуації.

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВИМОГИ

Таблиця розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти*

1-й семестр

Назва виду роботи	Поточний контроль знань																				Модульна контрольна робота	Іспит**	Загальна кількість балів	
Теми	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10	Тема 11	Тема 12	Тема 13	Тема 14	Тема 15	Тема 16	Тема 17	Тема 18	Тема 19	Тема 20				
Робота на семінарському занятті	2		2		2		2		2	3		2	3		2	2	2	2	2	2	2	10	40	100
Самостійна робота	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1			

*Таблиця містить інформацію про максимальні бали за кожен вид навчальної роботи здобувача вищої освіти.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачу освіти виставляють оцінки з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та розподіл балів, які вони отримують, регламентуються Положенням про оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти у ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Модульний контроль. Модульна контрольна робота з навчальної дисципліни «Історія журналістики» проводиться на останньому занятті модуля в письмовій формі, у вигляді тестування, а саме, тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність на основі аналізу фабул юридичних справ.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з навчальної дисципліни «Історія журналістики» при оцінюванні модульної контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань:

- оцінка «відмінно» (А) ставиться за правильне виконання всіх завдань (або більше 90% усіх завдань);
- оцінка «добре» (В) ставиться за виконання 80% усіх завдань;
- оцінка «добре» (С) ставиться за виконання 70% усіх завдань;
- оцінка «задовільно» (D) ставиться, якщо правильно виконано 60% запропонованих завдань;
- оцінка «задовільно» (E) ставиться, якщо правильно виконано більше 50% запропонованих завдань;
- оцінка «незадовільно» (FX) ставиться, якщо завдань виконано менше від 50 %.

Неявка на модульну контрольну роботу – 0 балів.

Вище наведені оцінки трансформуються в рейтингові бали у такий спосіб:

- «А» – 9-10 балів;
- «В» – 7-8 балів;
- «С» – 5-6 балів;
- «D» – 3-4 балів.
- «E» – 2 балів;
- «FX» – менше 2 балів.

Підсумковий семестровий контроль з навчальної дисципліни «Історія журналістики» є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти. Він проводиться в терміни, встановлені графіком навчального процесу, в обсязі навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться у формі **іспиту** (усно). Студента допускають до семестрового контролю за умови виконання ним усіх видів робіт.

Іспит з навчальної дисципліни «Історія журналістики» складається з двох складових: стартової, призначена для оцінювання заходів поточного контролю впродовж семестру та екзаменаційної, призначена для оцінювання окремих запитань (завдань) на іспиті.

Рекомендований розмір стартової складової дорівнює 60 балів, екзаменаційної складової – 40 балів.

Мінімальна сума, за якою іспит вважається складеним – 25 балів.

Оцінювання додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності. До додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності відносять участь здобувачів у роботі наукових конференцій, наукових гуртків здобувачів і проблемних груп, підготовці публікацій, участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах та Міжнародних конкурсах тощо понад обсяги завдань, які встановлені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі й виконували певні види додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності, можуть присуджуватися заохочувальні (бонусні) бали за визначену освітню компоненту.

Заохочувальні бали можуть нараховуватися, якщо здобувач освіти, наприклад, виконав і захистив певні види завдань, відвідував всі лекції, семінарські й практичні заняття, має власний рукописний конспект лекцій та опрацьований додатковий навчальний матеріал, не має пропусків занять без поважних причин, відвідував додаткові консультації за участі лектора тощо.

Сума заохочувальних балів враховується при виставленні підсумкових балів в заліково-екзаменаційну відомість (але не більше **89 балів** в загальному підсумку) і може бути автоматично зарахована при виставленні підсумкової семестрової оцінки з відповідної освітньої компоненти.

Заохочувальні бали не є нормативними й не входять до таблиці розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти та основної шкали системи оцінювання.

Один захід може бути підставою для виставлення заохочувальних балів лише за однією найбільш релевантною освітньою компонентою.

Підсумкова кількість балів, набрана здобувачами освіти за виконання завдань із самостійної роботи, є однією зі складових поточної успішності з навчальної дисципліни. Самостійна робота з кожної теми за робочою програмою навчальної дисципліни оцінюється в діапазоні від 0 до 3 балів з використанням стандартизованих узагальнених критеріїв оцінювання знань.

Шкала оцінювання виконання самостійної роботи (індивідуальних завдань)

Можлива максимальна оцінка виконання самостійної роботи (індивідуальних завдань)	Рівень виконання			
	Відмінний	Добрий	Задовільний	Незадовільний
3	3	2	1	0

Для оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти впродовж семестру застосовується 100-бальна, національна та шкала ЄКТС оцінювання

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
68-74	D	задовільно	
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Політика курсу.

Для успішного засвоєння курсу «Історія журналістики» здобувач освіти має:

- регулярно відвідувати лекційні та практичні заняття;
- систематично, системно й активно працювати на лекційних і практичних заняттях;
- відпрацьовувати пропущені заняття або незадовільні оцінки, отримані на заняттях;
- виконувати в повному обсязі завдання, які вимагає підготувати викладач, належна їх якість;
- виконувати контрольні та інші самостійні роботи;
- дотримуватися норм академічної поведінки та етики.

Курс «Історія журналістики» передбачає засвоєння та дотримання принципів етики та академічної доброчесності, зокрема орієнтації на запобігання плагіату в будь-яких його проявах: усі роботи, доповіді, есе, реферати та презентації мають бути оригінальними й авторськими, не переобтяженими цитатами, що мають супроводжуватися посиланнями на першоджерела. Порушеннями академічної доброчесності вважаються: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання.

Оцінювання здобувача освіти орієнтовано на отримання балів за активність на семінарських заняттях, виконання завдань для самостійної роботи, а також виконання завдань, що розвивають практичні уміння й навички, за які можуть бути, за рішенням викладача, нараховані додаткові (бонусні) бали (участь у круглих столах, наукових конференціях, олімпіадах та наукових конкурсах серед студентів).

Технічне й програмне забезпечення/обладнання: В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, комп'ютерні лабораторії, медіацентр кафедри політології та журналістики (ауд.13-а), ноутбук, DVD PLAYER, телевізор (плазма), мультимедійна дошка, екран, проектор.

Дидактичні матеріали: карти, таблиці, стенди.

Методичне забезпечення навчальної дисципліни

1. Навчальний план освітньо-професійної програми «Журналістика» підготовки фахівців галузі знань 06 «Журналістика»
2. Підручники та навчальні посібники.
3. Плани лекційних і семінарських занять.
4. Інструктивно-методичні матеріали до семінарських занять.

5. Семестрові завдання для самостійної роботи здобувачів із навчальної дисципліни.
6. Матеріали поточного та підсумкового контролю (контрольні завдання до семінарських занять; завдання на модульні контрольні роботи для перевірки рівня засвоєння здобувачами навчального матеріалу).
7. Перелік питань підготовки до іспиту. Екзаменаційні білети.

Рекомендовані джерела інформації

Основні:

1. Владимиров В. Історія української журналістики (1917-1991): навч. посіб. / В. Владимиров. – К.: МАУП, 2007. – 174 с.
2. Георгієвська В. Історія української журналістики: становлення та розвиток рекламно-довідкової преси на території Східної України (XIX – початок XX ст.): навч. посіб. для студ. вищих. навч. закладів / Вікторія Георгієвська, Наталія Сидоренко. – К., 2010. – 325 с.
3. Животко А. Історія української преси : навч. посіб. / Аркадій Животко. – К., 1999. – 334 с.
4. Історія української дожовтневої преси. – Львів: Вища школа, 1983. – 511 с.
5. Кость С. Західноукраїнська преса першої половини XX ст. у всеукраїнському контексті (засади діяльності, періодизація, структура, особливості функціонування) / Кость С. – Львів : Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2006. – 514 с.
6. Михайлин І.Л. Історія української журналістики. Кн. 1. Період становлення: від журналістики в Україні до української журналістики: підруч. / І. Л. Михайлин. – К., 2003. – 720 с.
7. Михайлин І. Журналістика як всесвіт : Вибрані медіа дослідження / Михайлин І. – Харків: Прапор, 2008. – 512 с.
8. Мукомела О. На зламі віків: українська журналістика на початку XX ст.: навч. посіб. / Олександр Мукомела. – К., 2010. – 240 с.
9. Тимошик М. Історія видавничої справи: Підручник. – К.: Наша культура і наука, 2003. – 496 с.
10. Українська преса : хрестоматія / за ред. проф. М. Ф. Нечиталюка. – Львів, 1999. – Т. 1-3.
11. Федченко П.М. Матеріали з історії української журналістики: перша половина XIX ст. / П.М. Федченко. – К., 1959. – Вип. I. – 338 с.

Додаткові:

1. Богуславський О. Інформаційно-пресова діяльність Центральної Ради та українських урядів 1917-1920 рр. Запоріжжя: ГУ “ЗІДМУ”, 2003. 236 с.
2. Видавнича справа та редагування в Україні: постаті і джерела (XIX – перша третина XX ст.): Навч. посібн. / За ред. Н. Зелінської. Львів: Світ, 2003. 612 с.
3. Винниченко В. Відродження нації. Київ: Молодь, 1990. Ч 1. 170 с.
4. Владимиров В. Історія української журналістики (1917-1991): Навч. посіб. К.: МАУП, 2007. 174 с.
5. Волобуєва А., Сидоренко Н. Формування преси Києва (1835-1918). К. : Темпора, 2011. 208 с.
6. Галич В., Галич О. Не поцінований досі материк української преси і книги в діаспорі: до виходу двох українознавчих монографій професора М. Тимошика. Українознавство. 2021. № 2 (79). С. 223-233.
7. Галич О.А. Свідчення про громадсько-політичні та літературно-художні періодичні видання в юнацькому щоденнику С. Єфремова. Український інформаційний простір. 2020. № 1 (5). С. 163-178.

8. Галич О.А. Журнал «Киевская Старина» в мемуарній рецепції С. Єфремова. Український інформаційний простір. 2020. № 2 (6). С. 102-118.
9. Галич О.А. Періодика в дитячі, юнацькі та молоді роки С. Єфремова: мемуарний вимір. Український інформаційний простір. 2021. № 1 (7). С. 120-137.
10. Горевалов С. Військова журналістика України: історія та сучасність. Львів: Видавництво Військового інституту при ДУ «Львівська політехніка», 1998. 338 с.
11. Дорошенко Д. Євген Чикаленко. Його життя і громадська діяльність / Д. Дорошенко. Передмова проф. Любомира Беляя; дизайн серії Надія Пономаренко. Серія Ucrainica : ad fontes. Книга І. Ужгород : Гражда, 2008. 224 с.
12. Єфремов С. Мартиролог українського слова // Київ. 1991. №5. 14. Єфремов С. Літературно-критичні статті (стаття «Вне закона: к истории цензуры в России»). К., 1993. С. 14-48.
13. Ігнатієнко В. Бібліографія української преси, 1816-1916 / Ігнатієнко В. – Х.; К.: Держвидав України, 1930. – 288 с.
14. Ігнатієнко В. Українська преса 1816-1923 рр.: іст.-бібліогр. Етюд. К.: Держвидав України, 1926. 76 с.
15. Ігнатієнко В. Українська преса 1905-1907 рр. // Життя і революція. К., 1925. № 11. С. 34-39.
16. Ігнатієнко В. Українські нелегальні видання рр. 1914-1917 // Бібліологічні вісті. К., 1926. № 1 (10). С. 65-70.
17. Кость С. Західноукраїнська преса першої половини ХХ ст. у всеукраїнському контексті (засади діяльності, періодизація, структура, особливості функціонування). Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2006. 514 с.
18. Крисаченко В.С. Українознавство: Хрестоматія-посібник : У 2 кн. Кн. 1 / Передмова П.П. Кононенка. К. : Либідь, 1996. 352 с.
19. Михайлин І. Журналістика як всевіт : Вибрані медіа дослідження. Харків: Прапор, 2008. 512 с.
20. Огієнко І. Історія українського друкарства / Упор., передмова і примітки М. Тимошика. К.: Либідь, 1994. 448 с.